

8. december – Brezmadežno spočetje Device Marije A – B – C

*Glej, dekla sem Gospodova,
zgôdi se mi po tvoji besedi. (Lk 1,38)*

Prvo berilo

1. Mojzesova knjiga 3,9-15.20

Potem ko je Adam jedel od drevesa, ga je Gospod Bog poklical in mu rekel: "Kje si?" Rekel je: "Slišal sem tvoj glas v vrtu, pa sem se zbal, ker sem nag, in sem se skril." Pa je rekel: "Kdo ti je povedal, da si nag? Si mar jedel z drevesa, s katerega sem ti prepovedal jesti?" Človek je rekel: "Žena, ki si mi jo dal, mi je dala z drevesa, in sem jedel." Gospod Bog je rekel ženi: "Zakaj si to storila?" Žena je odgovorila: "Kača me je zapeljala, in sem jedla." Gospod Bog je rekel kači: "Ker si to storila, bodi prekleta med vso živino in vsemi živalmi polja. Po trebuhu se boš plazila in prah jedla vse dni življenja. Sovrašтво bom naredil med teboj in ženo ter med tvojim zárodom in njenim zárodom. On ti bo glavo strl, ti pa boš prežála na njegovo peto."

Adam je imenoval svojo ženo Evo, ker je postala mati vseh živih.

Drugo berilo

Efežanom 1,3-6.11-12

Hvaljen Bog in Oče našega Gospoda Jezusa Kristusa, ki nas je v Kristusu blagoslovil z vsakršnim duhovnim blagoslovom iz nebes. Pred stvarjenjem sveta nas je v njem izvolil, da bi bili sveti in brezmadežni pred njim. V ljubezni nas je naprej odločil, naj bomo po sklepu njegove volje zanj posinovljeni po Jezusu Kristusu in naj slavimo veličastvo njegove milosti, s katero nas je oblagodaril v Ljubljennem. V njem smo postali tudi dediči, naprej določeni po načrtu njega, ki vse vrši po odločitvi svoje volje, da bi bili tako v hvalo njegovega veličastva, kateri smo že prej upali v Kristusa.

Evangelij

Luka 1,26-38

Tisti čas je Bog poslal angela Gabriela v galilejsko mesto Nazaret k devici, zaročeni z možem, ki mu je bilo ime Jožef, iz Davidove hiše, in devici je bilo ime Marija. Angel je vstopil k njej in rekel: "Pozdravljena, milosti polna, Gospod je s teboj!" Pri teh besedah se je vznemirila in premišljevala, kakšen pozdrav je to. Angel ji je rekel: "Ne boj se, Marija, kajti našla si milost pri Bogu. Glej, spočela boš in rodila

sina, in daj mu ime Jezus. Ta bo velik in se bo imenoval Sin Najvišjega. Gospod Bog mu bo dal prestol njegovega očeta Davida in kraljeval bo v Jakobovi hiši vekomaj; in njegovemu kraljestvu ne bo konca." Marija pa je rekla angelu: "Kako se bo to zgodilo, ko ne spoznam moža?" Angel ji je odgovoril: "Sveti Duh bo prišel nadte in moč Najvišjega te bo obsenčila, zato se bo tudi Sveto, ki bo rojeno, imenovalo Božji Sin. Glej, tudi tvoja sorodnica Elizabeta je spočela sina v starosti; in to je šesti mesec njej, ki so jo imenovali nerodovitno. Bogu namreč ni nič nemogoče." Marija pa je rekla: "Glej, dekla sem Gospodova, zgôdi se mi po tvoji besedi!" In angel je šel od nje.

V razmislek

Današnji praznik nam podarja čudovito, čeprav na žalost velikokrat nepravilno razumljeno sporočilo. Skušajmo si približati to sporočilo s pomočjo današnjih besedil iz Svetega Pisma. Prvo berilo govori o tem, kako je prišel na svet greh in krivda: človek se obrne s svojimi dejanji in odnosom od dobre, smiselne in ljubezni polne Božje ureditve in s tem razdre z Njim občestvo. Čeprav je danes pojem "greh" za nas nekaj težkega in raje govorimo o nesrečnih predispozicijah, psihičnih boleznih in težkih družbenih razmerah, nam je izkušnja krivde v življenju poznana. Vpliv na naše življenje pa nimajo zgolj naša slaba dejanja, temveč tudi dejanja drugih, saj vsa slaba dejanja puščajo posledice na odnosih med ljudmi. Zaradi greha se doživljamo "razgaljene" – izpostavljene zlu, nič več v enosti s samim seboj, z drugimi in Bogom. Tega pa ne izkušamo samo v našem lastnem življenju, temveč tudi ko pogledamo na celotno človeško zgodovino. Niti kot posamezniki in niti kot celotno človeštvo pa se ne moremo izogniti temu "prekletstvu zla" z lastnimi močmi. V usodo osebne krivde smo bili že rojeni in smo tako rečeno "dedno obremenjeni". Usoda dedne obremenjenosti pa se skriva za staromodnim izrazom "izvirni greh".

Tu pa je stična točka današnjega praznika: leta 1854 razglašena cerkvena dogma "brez madeža izvirnega greha spočeta Devica in Mati Božja Marija", je povzela stoletja staro tradicijo Katoliškega verovanja, ki pravi, da Bog ne pušča ljudi v vpetosti v krivdo, temveč jih želi ponovno pripeljati iz stanja nepovezanosti in ločenosti v stanje celosti in zveličanja. Marijo slavimo kot nekoga, ki je bil od prvega trenutka svojega življenja obdarjen s celostnim in nepopačenim odnosom do sebe, soljudi in Boga, ne da bi bil obremenjen s "podedovano krivdo" v zgoraj opisanem pomenu.

"Zdrava, milosti polna, Gospod je s teboj!" beremo v današnjem Evangeliju. Tu ni obremenjujoče pregrade med Marijo in Bogom. Že od začetka lahko živi v Božji luči kot "milosti polna – obdarjena". To izkustvo je osnova za Marijino nadaljnje življenje in jo zaznamuje, kar se izraža v besedah predanosti: "Glej dekla sem Gospodova, zgôdi se mi po tvoji besedi." – pripravljena sem se prepustiti voditi Božji volji in zaupam Njegovemu ljubečemu in odrešilnemu načrtu za moje življenje.

Če na današnji praznik slavimo Marijo kot prvo odrešeno izmed človeštva, potem je tu tudi sporočilo za naše življenje. Marija je primer, kaj Bog želi za vse nas: osvoboditev iz vpetosti v slabo in krivdo, saj smo od samega začetka naprej poklicani k celostnemu in nepopačenemu človeškemu bivanju in neobremenjenemu odnosu z Njim. Če nam uspe, da sprejmemo to Božjo ponudbo s hvaležnostjo, da mu dovolimo, da nas "odreši" in da zaupamo Njegovemu načrtu za naše življenje, bomo na eni strani osvobojeni pritiska, da moramo sami obvladati naše življenje ter na drugi, da bomo zmožni uresničiti naše življenjsko poslanstvo – prinesiti Božje odrešenje med ljudi, ki trpijo zaradi greha in njegovih posledic. Tako bo lahko postalo Božje Kraljestvo, za katerega tako hrepeneče posimo ravno sedaj v Adventu, delček za delčkom vedno bolj resničnost.